

ESKİ BİR SENDİKACININ İTİRAFLARI

Aydınlık Gazetesi, 14 Ekim 2017

Yıldırım Koç

Bazı sendikalardaki yanlış bir uygulama, birkaç yıl kullanılan araçların, eskidikleri gerekçesiyle satılığa çıkarılması ve sendikacılara veya yakınlarına satılmasıydı.

Bu yanlış uygulamayı genel kurulda açık açık itiraf eden bir sendikacı da Nuhi Çelebi'dir. İşin ilginç, bu konuşmaları görüntülü olarak kaydedildi. Kaydın kopyası da elimde.

Geçmişte bu konuda bazı gazetelerde haberler çıkmıştı. Ancak işi yapanın genel kurulda ve kameraların önünde yaptıklarını açık açık itiraf ettiği tek örnek, bildiğim kadarıyla elimdeki görüntülü kayıt. Nuhi Çelebi, sendikacılığıyla değilse de, bu itiraflarıyla sendikacılık tarihinde özel bir yer almaya hak kazandı.

NUHİ ÇELEBİ KİM?

Nuhi Çelebi Yol-İş Sendikası'nın eski yöneticilerinden biri. 1986-1989 döneminde Yol-İş İstanbul 2 No.lu Şubenin başkanlığını yaptı. Sonra genel merkeze seçildi. 1989-1995 döneminde Yol-İş Genel Mevzuat Sekreteri ve 1995-2008 döneminde de mali işlerden sorumlu Genel Başkan Yardımcısı idi. Sıradan bir sendika üyesi değil, sendikanın mali işlerden sorumlu genel başkan yardımcısı, araba satışlarında dönen oyunları itiraf etti.

Nuhi Çelebi, Yol-İş'in 6-7 Eylül 2008 günleri yapılan olağanüstü genel kurulunda kürsüye çıktı ve araba satışlarını açık açık anlattı.

Bu itirafların Türkiye'de sendikacılığı öğrenmeye ve anlamaya çalışanların işine yarayacağını düşünüyorum.

NUHİ ÇELEBİ'NİN İTİRAFLARI

Yol-İş'in 12-14 Eylül 2003 tarihinde yapılan genel kurulundan sonra, sendika genel merkez yöneticilerine ve şube başkanlarına hizmet amaçlı olarak verilmiş arabaların yenilenmesi kararı alındı. Eskidiği ileri sürülen arabalar ise onları kullananlara satıldı. Ancak satış fiyatları, gerçek değerlerinin yarısından düşüktü.

Nuhi Çelebi'nin konuşması şöyle:

"İstanbul'da 2003 yılında yaptığımız başkanlar kurulunda maaşlar geldi, şu geldi, sendikalar örnek gösterildi, bilmem ne.

"Arkasından ne geldi biliyor musunuz, arkadaşlar? O yüzden birkaç şubemiz olağanüstü genel kurula gitti.

"Passat arabaları şube başkanlarına verilsin. Genel merkezdeki Mazdalar merkez yöneticilerine verilsin. Kaça verilsin? Beş milyardan kapı açıldı, onbeş milyarda kapandı.

"Arabaların değeri ne kadardı, bir sorar mısınız

"Hüseyin Balaban kaçta sattın arabayı? Ankara'da 31 milyar 500'e sattı.

"Başka bir arkadaşım, Erzurum'un genel sekreteri Celal, bir şube başkanımızdan 32 milyara aldı o arabayı. 15'e aldı, 32'ye sattı

"Biz 30'a aldık, 60'a sattık...

"Bayram Meral seçildi gitti. Arabalar alınacak, kafalarda var herhalde.

"Bayram Meral giderken, 2003 yılında, 320 Mercedes altında sıfır.

"Bayram Meral'le sözleşme yapıldı, edildi, bizim imzaları gösterdi arkadaşlar. Hepimizin imzası var kararda; Bayram Bey'in oğlunun işe alınması ile ilgili.

"Kabul ediyorum. Bayram bey alınacaktı, bu yasaya uygun dediler, uydurduk, dört beş yıl herşey, arabanın benzin paraları, telefonlar veriliyor, Bayram Bey'in kullandığı telefon bizim telefonumuz...

"Ne yapalım, yük oluyor, satalım. Neyi satalım. kaçta verelim?"

“Vallahi, Bayram beye bakarsan, bedavaya verin diyor bana. 120 milyar, 130 140 milyar değeri var arabanın. 2003. 2005’te satıyoruz, iki yıllık araba. 320. 60 milyara sattık ve oğluna ödediğimiz maaşlardan da taksitle aldık. Bunlar Yönetim kurulu kararında var, getirdim.”

İtiraflar böyle.

Burada “kul hakkı” var mı, yok mu? Birkaç kişiden “helallik alınarak” bu kul hakkı ortadan kalkar mı?

Bunları bilip sessiz kalanlar dilsiz şeytan mıdır, değil midir?

Bu tür uygulamalar sona erdirilmeden sendikalar güçlenebilir mi?

Karar sizlerin.

